

1 Ιουλίου 2019

Ελαφόνησος: Ένας επίγειος παράδεισος

/ [Γενικά Θέματα](#)

Νότια της Πελοποννήσου υπάρχει ένας τόπος ονειρεμένος, με ολόλευκη άμμο, πράσινα και τirkουάζ νερά, εξαιρετικά σπάνιο φυσικό πλούτο και αναλλοίωτο το παραδοσιακό νησιωτικό χρώμα, ελκυστικά τοπία, τη δική της υποθαλάσσια «Ατλαντίδα» και τρεις από τις ομορφότερες παραλίες της Μεσογείου. Η Ελαφόνησος είναι το εξωτικό νησί των μόλις 19 τ. χλμ. που μεταφέρει τη ζωή στην παραλία και κάνει κάθε επισκέπτη να ξεχνάει την καθημερινότητα και να βλέπει μόνο τον παράδεισο που ξετυλίγεται μπροστά του.

Το νησί, που βρίσκεται στο νοτιοανατολικό άκρο της Πελοποννήσου, διαθέτει μοναδικό φυσικό πλούτο, εξαιρετικά τοπία και παραλίες, ναούς ιστορικής σημασίας, χτισμένους στα ερείπια βυζαντινών και παλαιότερων κτισμάτων, σημαντική λαογραφία βασισμένη στη ναυτική παράδοση του τόπου, αλλά και καλά κρυμμένα υποθαλάσσια μυστικά.

Η ιστορία της Ελαφονήσου ξεκινά από τη νεολιθική περίοδο (6000-3500 π.Χ.), κατά την οποία άκμασε ένας λαμπρός και σπάνιος προϊστορικός πολιτισμός. Έκτοτε η ιστορική διαδρομή της Ελαφονήσου και της γύρω περιοχής συνδέεται με τον Πελοποννησιακό Πόλεμο και την κατάληψη από τους Αθηναίους, τον Θουκυδίδη, τους Ρωμαίους, το Βυζάντιο, τα Κάστρα και τις Βίγλες, την Πειρατεία, τον Δον Κιχώτη, τις Βενετοτουρκικές Ναυμαχίες, τους Πορτογάλους, τις ναυτικές βάσεις του Αγώνα, τον Καποδίστρια, τη Ναυμαχία του Ναβαρίνου και την απελευθέρωση της Ελλάδας.

Η πλέον διεθνώς φημισμένη παραλία του νησιού είναι εκείνη του Σίμου με τους δύο μαγευτικούς όρμους, τον όρμο του Σαρακήνικου και τον όρμο του Φράγκου, την ψιλή λευκή άμμο, τη σμαραγδένια θάλασσα και το ξεχωριστό «κεδροδάσος» που απλώνεται στους αμμόλοφους πάνω από την παραλία. Εκεί είναι που ανοίγεται ένας άλλος κόσμος, όπου τα μόνα επιθυμητά αξεσουάρ είναι τα καλοκαιρινά, μιας και δε χρειάζεται τίποτα παραπάνω κανείς για να απολαύσει την παραδεισένια ομορφιά.

Λίγο ανατολικότερα του Σίμου και απέναντι από το Κάβο Μαλιά, βρίσκεται ο όρμος της Λεύκης, μια μικρή παραλία που συνδυάζει τη λευκή άμμο με τα βράχια, νερά με πλούσιο βυθό και πανέμορφες βαθυπράσινες αποχρώσεις. Στη δυτική πλευρά της Ελαφονήσου, στην περιοχή Κάτω Νησί και απέναντι από τις ακτές της Μάνης, βρίσκεται η παραλία της Παναγίας, η οποία πρόκειται για μια μεγάλη αμμώδη παραλία με βαθιά καταγάλανα νερά. Κατά μήκος της υπάρχουν χαριτωμένες αμμοθίνες και ένα δάσος από θαλασσόκεδρα, ενώ χαρακτηριστικό της παραλίας είναι τα γνωστά «νησιά της Παναγίας», οι τρεις νησίδες, Κασέλα, Πρασονήσι και Λεφτό νησί, που μαζί με τις ξεροπούλες την περιβάλλουν και την προφυλάσσουν.

Στο κέντρο του νησιού, η Βάρδια, είναι το ψηλότερο σημείο της Ελαφονήσου, με υψόμετρο 276μ. Από εδώ, απολαμβάνει κανείς το όμορφο τοπίο από το Σαρακήνικο και το Στενό της Ελαφονήσου έως τα Κύθηρα και την περίφημη -υπό ένταξη στον Κατάλογο Μνημείων Παγκόσμιας Φυσικής και Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO- Χερσόνησο του Μαλέα.

Επίσης, ένα από φυσικά αξιοθέατα που απολαμβάνει κανείς, κατά τη διάρκεια της μικρής κρουαζιέρας που κάνουν τα τουριστικά καΐκια γύρω από το νησί, είναι η σπηλιά Καραντρέα, στη νότια πλευρά, μέσα στη θάλασσα, πριν τον όρμο της Λεύκης, σημείο είναι προσβάσιμο μόνο μέσω της θάλασσας.

Το Παυλοπέτρι είναι μία μικρή νησίδα γνωστή πλέον ως η αρχαιότερη βυθισμένη πόλη που έχει ανακαλυφθεί. Στην ευρύτερη περιοχή, υπάρχουν αρχαιολογικά ευρήματα που μαρτυρούν την κατοίκηση της περιοχής από τους αρχαιοτάτους χρόνους, ενώ μεταξύ της νησίδας και της ξηράς βρίσκεται η αρχαία πόλη, βυθισμένη, με ηλικία περίπου 5 χιλιετηρίδων. Πρόκειται για μοναδική στο είδος της πόλη αφού έχει συγκεκριμένο σχέδιο με δρόμους, κτίρια και νεκροταφείο. Ανακαλύφθηκε το 1967 από τον Nicholas Flemming και χαρτογραφήθηκε, το 1968, από ομάδα του πανεπιστημίου του Cambridge. Υπάρχουν τουλάχιστον 15 κτίρια σε βάθος 3 με 4 μέτρων και οι πρόσφατες έρευνες του 2009 αποκάλυψαν ότι εκτείνεται σε 9 στρέμματα. Αρχικά, υπήρχε η εκτίμηση ότι η πόλη κτίστηκε περί το 1600-1100π.Χ. αλλά αργότερα οι έρευνες αποκάλυψαν μέσω των ευρημάτων ότι

η πόλη κατοικούταν πριν από το 2800π.Χ., στην αρχή της εποχής του χαλκού.

Παρά το γεγονός της φυσικής καταστροφής από το νερό με την πάροδο των αιώνων, η διάταξη της πόλης είναι όπως ήταν πριν από χιλιάδες χρόνια. Ένα από τα αποτελέσματα των ερευνών ήταν η απόδειξη ότι η πόλη ήταν το κέντρο μιας ακμάζουσας βιομηχανίας κλωστοϋφαντουργίας. Επίσης, πολλά μεγάλα πιθάρια από την Κρήτη βρέθηκαν, γεγονός που προδίδει πως η πόλη ήταν και μεγάλο εμπορικό λιμάνι.

Στην ίδια περιοχή του νησιού και πιο πέρα από την παραλία του Παυλοπετριού, βρίσκεται το Χαμόκυλο, που γειτονεύει με τη λίμνη Στρογγύλη, τον υγροβιότοπο της Ελαφονήσου. Πρόκειται για ένα πανέμορφο σημείο με ιδιαίτερο οικολογικό ενδιαφέρον, αφού από τη μία πλευρά βρέχεται από τη λίμνη και από την άλλη από τη θάλασσα.

Η Ελαφόνησος είναι ένα γνήσιο ψαρονήσι που διατηρεί αναλλοίωτη την ταυτότητα και την αυθεντικότητά του, ενώ η θάλασσα υπήρξε πάντα το σημείο αναφοράς για την τοπική ζωή και ανάπτυξη του νησιού. Η κουζίνα της είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το ντόπιο, φρέσκο ψάρι και υποστηρίζεται από αγνά υλικά που προέρχονται από ντόπιες καλλιέργειες, όπως το ελαιόλαδο, οι ελιές, αλλά και το μέλι. Υπέροχη σπεσιαλιτέ θεωρείται η ψαρόσουπα, με βελούδινη υφή και άρωμα χορταρικών, τα ψητά ψάρια, το χταπόδι μαγειρεμένο με διάφορους τρόπους, αλλά και οι πίτες.

Όσοι απολαμβάνουν τα θαλάσσια σπόρτ, διάφορες παραλίες του νησιού είναι εξοπλισμένες με εξοπλισμό surf, wind surf και kite, ενώ εκείνοι που επιθυμούν διασκέδαση αγναντεύοντας τη θάλασσα, μπορούν να επισκεφθούν κάποιο από τα δεκάδες Café, Bar και Nightclubs.

Πηγή: ellines.com